

СТОРИНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ

ЖИВА.

Жива — це значить нема часу і в голову почитати.

Куди не обернешся — всюди жива. В хаті жива, на полі — жива, поїдеши до містечка — жива, в склепі — жива, в церкві — жива, в банку — жива.

Одним словом — жива. Привезли пани-фермери "таніх" робітників, чехословаків, чи якихось інших емігрантів. Коло миски — жива.

А на полі — хоч скажись. Кона не уміє запрягти, та й робота старокрава.

З шкери лізе фармер, оповідає, розясняє, що тут Америка, а в Америці треба робити як машина.

Наслідок: шукає фармер за новими робітниками, хоч чехословаків також жалю. Куди вони, нещасні підуть? Чи-ж винні вони, що пани їх сюди привезли?

Набув фармер фахового робітника.

Робить як машина. Коло худоби — як вродився.

Сиде на машину, неначе на тій вірі.

Що за біс?

При вечері тиша. По вечері робітник до фармера:

— Дядьку, дайте кілька доларів наперед, хай пішмо жінок... дітям... голодних лишнь дома.

Подивився фармер з під лоба на робітника... Далі каже:

— Чому не працював в літ, а чекає аж на жовт? Левно ще й страйкував десь в копальнях, а тепер мені до копальни тяжко буде дістати вугля...

Глянь усмішка перекосила лице робітника. Не розбереш: плаче, чи сміється. Обернувся і пішов, схиливши голову... наче п'яний.

Защеміло під грудьми у фармера. Дав би п'ятку, але-ж її нема.

— Так треба було й казати, що нема, а не ображати — каже йому совість.

Порадився з жінкою і рішив післати родині робітника дещо з поживи.

— Де ваша родина перебуває? — спитав при обіді на другий день.

— В Саскечевані, недалеко Йорктуна, на фармі.

— В кого?

— Так в себе... на фармі.

— А ви вже обжалю?

— Вже... спека, град обжалю мене. А тут ще й проценти, моргче...

Не довів ложки до рота. Сльози перерогорили в горді дорозу страви, замовк.

— То ви не робітник, не страйкер, не "Ай Доблю-Доблю"?.. А я думаю...

Кілька хвилин тяжкої мовчанки. На дворі несамолюб загавкав собака. Фармер вибіг на двір і в думці дякує випадкові, бо не знав, що вже зробити зі своїми очима.

На дворі агент:

— Коли молотить?

— Та ще не знаю.

— Маеш знати, я пришлю підводи. Не смій продати ні одного бушля... Завтра буде в тебе шерф і вручить всі папери, бо справа вже в него в руках.

І поїхав далі.

Фармер стояв, підперши

ПРО ДЕБАТУ З ПАТРИОТАМИ В ОШАВІ.

Стараним ошавським відділу У.С. К.П.К. була скликана 31. серпня ц. р. за оголошенням дебата між комуністами і націоналістами на тему: "Хто спосібний визволяти населення Західної України від польсько-румуно-польської армії — комуністи, чи націоналісти?" В годині 2.30 по полудні вже сая Робітничого Дому була заповнена по береги. Рядом з 3. години організатор українського відділу ком. партії відкрив збори. Прибули націоналісти, котрих в Ошаві є більше ніж по числу, а не по переконанню, під час голозування збиралого свого представника.

Але, зазначу, що націоналісти зі старим сновиком на чолі зовсім не прийшли дебатувати, бо для того потрібні якесь буть трішки факти, а де їх взяти їх, як у них їх нема? В той час, як комуністи, опираючись на справляв науку і на життєву практику, отверто виступали на дебатах з противниками робітничої класи, значить, що ніхто не втримується перед комуністичними доказами правди. Головні провідники так званих патріотів не розуміють і всіма силами уникати отвертих дебат з комуністами.

Так було і тепер. По виборі представника виступила тій старшина січовиків, заявив, що їх багато, що вони мають, на закінчення сказав, що Україна для українців, а не для польської, а не для націоналістів.

Він же не хотів істи. Він гнав від себе всі думки, а на голову йому лізло одне: "Ай Доблю-Доблю".

— Тату, йдіть бо обід ви-стигне — закликала донька.

Прокинувся. Підійшов до стола, вдарив по плечі робітника і сказав:

— Не журися. Ти вчера був фармером, а нині робітником. Я нині ще фармером, а завтра буду робітником... Кажеш — лишнь жінку й діти голодними на фармі... серед живих?

— Ха-ха-ха! — усміхнувся крізь слези робітник. — Так, лишнь голодними на фармі серед живих.

— А чи ти чув що про "Ай Доблю-Доблю"? — запитав фармер.

— Сам відповів: Кажуть є така організація... Машини-фармерам ломить.

— Моєй вже не зломить — обізвався робітник.

— Я не про це — сказав фармер. — Я ось надумався, що й нам, фармерам, адала-ся-б така організація, яка по-ломилася-б машини...

— Яку машину?

— Та-ж ту, що от нас: мене, тебе, ломить... Не машину ломить, але такі нас самих, наші кости, нашу сімю.

— А адалася-б — відповів робітник.

На другий день шерф реґістрував вже фармерів впрож... А на третій день прий-хав сторник...

А через тиждень чужі вози возили дві машини до чужого селевейтора фармерову пшеницю.

Скоро вже буде й по жни-вах.

Фармер-Петяга.

ПЕРЕПИСКА РЕДАКЦІЇ.

Від редакції. — Останніми часами надсилають до нашої редакції відозви односельчан з Галичини до одно-сільчан в Америці за допомогою "На-родним Домом", "Прогресом" і т. ін. Ми кілька разів містили подібні відозви, однак вони викликали пожемику на тему: "Чи знаємо ми кому по-маємо?".

Щоб уникати цього в май-бутньому, ми радимо односельчанам відати з такими відозвами перше до відділу робітничих організацій в сво-їх місцевостях, як от до відділу У.С. К.П.К., або до С.У.Р.Д. і коли заря-ди тих відділів дадуть свою проба-ву, тоді відозва буде поміщена. Ко-ли ж ні, або коли односельчане бу-дуть звертатися впрям до редакції, в таких разі відозви не будуть помі-щені, бо редакція не може брати за них на себе відповідальності.

Невідомо в Форт Вільям. — Ми вже не раз писали, що анонімні до-писи містити не будемо, хоч би вони й надходили до друку. Тому Ваш допис про службу в Петлюровій ар-мії поміщений не буде.

А. П. Едмонсон, Алта. — Дуже гар-но зробили товариші, робітники Си-вської річки, що зложили жертву на закупку книжок для спільної біблі-отеки, але покриття їх імен в "У.Р.В." є лишнім, бо в таких разі кож-ний, хто купує книжку, жадає по-криття свого імен в газеті.

М. К. Корбін, Б. К. — Вірно, що п'ятка між робітниками поширена, але в такий спосіб її не направите. З нею треба боротися на місцях.

І. Д. С.-кош, Ростерн, Саск. — В ре-лігійні спори греко-католиків і греко-православних по котрій би то не було стороні ми вмішуватися не хочемо, тому Ваш допис поміщений не буде.

Н. І. Портєж за Прері, Ман. — "Сон" до друку не надается.

ПРО ДЕБАТУ З ПАТРИОТАМИ В ОШАВІ.

Стараним ошавським відділу У.С. К.П.К. була скликана 31. серпня ц. р. за оголошенням дебата між комуністами і націоналістами на тему: "Хто спосібний визволяти населення Західної України від польсько-румуно-польської армії — комуністи, чи націоналісти?" В годині 2.30 по полудні вже сая Робітничого Дому була заповнена по береги. Рядом з 3. години організатор українського відділу ком. партії відкрив збори. Прибули націоналісти, котрих в Ошаві є більше ніж по числу, а не по переконанню, під час голозування збиралого свого представника.

Але, зазначу, що націоналісти зі старим сновиком на чолі зовсім не прийшли дебатувати, бо для того потрібні якесь буть трішки факти, а де їх взяти їх, як у них їх нема? В той час, як комуністи, опираючись на справляв науку і на життєву практику, отверто виступали на дебатах з противниками робітничої класи, значить, що ніхто не втримується перед комуністичними доказами правди. Головні провідники так званих патріотів не розуміють і всіма силами уникати отвертих дебат з комуністами.

Так було і тепер. По виборі представника виступила тій старшина січовиків, заявив, що їх багато, що вони мають, на закінчення сказав, що Україна для українців, а не для польської, а не для націоналістів.

Він же не хотів істи. Він гнав від себе всі думки, а на голову йому лізло одне: "Ай Доблю-Доблю".

— Тату, йдіть бо обід ви-стигне — закликала донька.

Прокинувся. Підійшов до стола, вдарив по плечі робітника і сказав:

— Не журися. Ти вчера був фармером, а нині робітником. Я нині ще фармером, а завтра буду робітником... Кажеш — лишнь жінку й діти голодними на фармі... серед живих?

— Ха-ха-ха! — усміхнувся крізь слези робітник. — Так, лишнь голодними на фармі серед живих.

— А чи ти чув що про "Ай Доблю-Доблю"? — запитав фармер.

— Сам відповів: Кажуть є така організація... Машини-фармерам ломить.

— Моєй вже не зломить — обізвався робітник.

— Я не про це — сказав фармер. — Я ось надумався, що й нам, фармерам, адала-ся-б така організація, яка по-ломилася-б машини...

— Яку машину?

— Та-ж ту, що от нас: мене, тебе, ломить... Не машину ломить, але такі нас самих, наші кости, нашу сімю.

— А адалася-б — відповів робітник.

На другий день шерф реґістрував вже фармерів впрож... А на третій день прий-хав сторник...

А через тиждень чужі вози возили дві машини до чужого селевейтора фармерову пшеницю.

Скоро вже буде й по жни-вах.

Фармер-Петяга.

ПРО ДЕБАТУ З ПАТРИОТАМИ В ОШАВІ.

Стараним ошавським відділу У.С. К.П.К. була скликана 31. серпня ц. р. за оголошенням дебата між комуністами і націоналістами на тему: "Хто спосібний визволяти населення Західної України від польсько-румуно-польської армії — комуністи, чи націоналісти?" В годині 2.30 по полудні вже сая Робітничого Дому була заповнена по береги. Рядом з 3. години організатор українського відділу ком. партії відкрив збори. Прибули націоналісти, котрих в Ошаві є більше ніж по числу, а не по переконанню, під час голозування збиралого свого представника.

Але, зазначу, що націоналісти зі старим сновиком на чолі зовсім не прийшли дебатувати, бо для того потрібні якесь буть трішки факти, а де їх взяти їх, як у них їх нема? В той час, як комуністи, опираючись на справляв науку і на життєву практику, отверто виступали на дебатах з противниками робітничої класи, значить, що ніхто не втримується перед комуністичними доказами правди. Головні провідники так званих патріотів не розуміють і всіма силами уникати отвертих дебат з комуністами.

Так було і тепер. По виборі представника виступила тій старшина січовиків, заявив, що їх багато, що вони мають, на закінчення сказав, що Україна для українців, а не для польської, а не для націоналістів.

Він же не хотів істи. Він гнав від себе всі думки, а на голову йому лізло одне: "Ай Доблю-Доблю".

— Тату, йдіть бо обід ви-стигне — закликала донька.

Прокинувся. Підійшов до стола, вдарив по плечі робітника і сказав:

— Не журися. Ти вчера був фармером, а нині робітником. Я нині ще фармером, а завтра буду робітником... Кажеш — лишнь жінку й діти голодними на фармі... серед живих?

— Ха-ха-ха! — усміхнувся крізь слези робітник. — Так, лишнь голодними на фармі серед живих.

— А чи ти чув що про "Ай Доблю-Доблю"? — запитав фармер.

— Сам відповів: Кажуть є така організація... Машини-фармерам ломить.

— Моєй вже не зломить — обізвався робітник.

— Я не про це — сказав фармер. — Я ось надумався, що й нам, фармерам, адала-ся-б така організація, яка по-ломилася-б машини...

— Яку машину?

— Та-ж ту, що от нас: мене, тебе, ломить... Не машину ломить, але такі нас самих, наші кости, нашу сімю.

— А адалася-б — відповів робітник.

На другий день шерф реґістрував вже фармерів впрож... А на третій день прий-хав сторник...

А через тиждень чужі вози возили дві машини до чужого селевейтора фармерову пшеницю.

Скоро вже буде й по жни-вах.

Фармер-Петяга.

ПРО ДЕБАТУ З ПАТРИОТАМИ В ОШАВІ.

Стараним ошавським відділу У.С. К.П.К. була скликана 31. серпня ц. р. за оголошенням дебата між комуністами і націоналістами на тему: "Хто спосібний визволяти населення Західної України від польсько-румуно-польської армії — комуністи, чи націоналісти?" В годині 2.30 по полудні вже сая Робітничого Дому була заповнена по береги. Рядом з 3. години організатор українського відділу ком. партії відкрив збори. Прибули націоналісти, котрих в Ошаві є більше ніж по числу, а не по переконанню, під час голозування збиралого свого представника.

Але, зазначу, що націоналісти зі старим сновиком на чолі зовсім не прийшли дебатувати, бо для того потрібні якесь буть трішки факти, а де їх взяти їх, як у них їх нема? В той час, як комуністи, опираючись на справляв науку і на життєву практику, отверто виступали на дебатах з противниками робітничої класи, значить, що ніхто не втримується перед комуністичними доказами правди. Головні провідники так званих патріотів не розуміють і всіма силами уникати отвертих дебат з комуністами.

Так було і тепер. По виборі представника виступила тій старшина січовиків, заявив, що їх багато, що вони мають, на закінчення сказав, що Україна для українців, а не для польської, а не для націоналістів.

Він же не хотів істи. Він гнав від себе всі думки, а на голову йому лізло одне: "Ай Доблю-Доблю".

— Тату, йдіть бо обід ви-стигне — закликала донька.

Прокинувся. Підійшов до стола, вдарив по плечі робітника і сказав:

— Не журися. Ти вчера був фармером, а нині робітником. Я нині ще фармером, а завтра буду робітником... Кажеш — лишнь жінку й діти голодними на фармі... серед живих?

— Ха-ха-ха! — усміхнувся крізь слези робітник. — Так, лишнь голодними на фармі серед живих.

— А чи ти чув що про "Ай Доблю-Доблю"? — запитав фармер.

— Сам відповів: Кажуть є така організація... Машини-фармерам ломить.

— Моєй вже не зломить — обізвався робітник.

— Я не про це — сказав фармер. — Я ось надумався, що й нам, фармерам, адала-ся-б така організація, яка по-ломилася-б машини...

— Яку машину?

— Та-ж ту, що от нас: мене, тебе, ломить... Не машину ломить, але такі нас самих, наші кости, нашу сімю.

— А адалася-б — відповів робітник.

На другий день шерф реґістрував вже фармерів впрож... А на третій день прий-хав сторник...

А через тиждень чужі вози возили дві машини до чужого селевейтора фармерову пшеницю.

Скоро вже буде й по жни-вах.

Фармер-Петяга.

ТЕАТР І МУЗИКА.

ТРЕТЯ ЛЕКЦІЯ ТЕАТРОСТУДІЇ.

Неділь, 28 вересня, 3-ти година по полудні — всі члени Театральної Робітничої Студії на місцях.

— Товариші, не починайте ще лекції парувати, бо деякі товариші ще не здали колекції — каже один з товаришів.

Треба почекати, бо не-ж ті товариші, що ходили нині від 10-ої години рано колектувати для страйкувочних майстерів. Деякі без обиду.

Лекція почалася — все затихло. Як ми грємо на сцені? Що таке мимика, як грати без слів, як лисцем висловити біль, радість, смуток?

Це була тема лекції. Передавати її тут нема потреби, бо в сідлукучих дох мислях "У.Р.В." вона буде поміщена вкоротці.

Четверта лекція відбувається в не-діль, 5 вересня в годині 1.30 по полудні. Четверта лекція буде з практичними вправами мимики. Відбудеться зараз по обіді, бо пізніше збори "Р.З.Т."

Радимо товаришам на провінційних лекціїх найб. Студії в своїх Драматургіч. гуртах і хто краще зро-зуміє, щоб поновивши інших. Чи-тайте, товариші і товаришки і віта-єся.

Так само короткий Регуляри (ста-тут) Студії вже відбитий і може бу-ти висланий для Драматургів. Хай тільки режисер або секретар товари-ства напише до У.Р.Д. в Вінніпегу до Театральної Робітничої Студії і отри-має негайно регуляри.

Проби шук, співу і мандолинових оркестр відбуваються регулярно в на-значені дні і вечери. Попри "Нову Атлантиду" хор почав вчити "Вече-ришні" Нішніського і вивчає пару но-вих пісень Леонтовича.

Мандолинова оркестра вивчає: "Віслючий марш" — Шуберта; "Ло-релей" — Лойд Лора; "Мінует" — Мо-царта; повторює: "Гумореска" — Дворжака; "Тарантелла" — Мендельсо-на; "Норвежський танець" — Гріга.

На програмі також кращі твори ви-значних українських композиторів.

Мандолинова оркестра має на програмі українські народні пісні і танці.

У вівторок, 30. вересня, проба гуртових спів третей і че-твертой дії "Казки старого млина".

В середу, 1. жовтня, проба співу мандолинових хорів.

В четвер, 2. жовтня, проба драми "Сирітка Хася".

В п'ятницю — "Казка старого мли-на", 1 і 2 дії.

ПРОБИ.

У вівторок, 30. вересня, проба гуртових спів третей і че-твертой дії "Казки старого млина".

В середу, 1. жовтня, проба співу мандолинових хорів.

В четвер, 2. жовтня, проба драми "Сирітка Хася".

В п'ятницю — "Казка старого мли-на", 1 і 2 дії.

Бараболи.

Манітобські бараболи бушель... 80

Мука.

98 фунтів мінюк... 4.22½

2 мінюк по 49 фунтів... 4.27½

4 мінюк по 24 фунтів... 4.32½

Сино.

Ч. 1. тимошка, тона... 19.00

Ч. 2. тимошка, тона... 17.00

Ч. 1. ред тап, тона... 14.50

Ч. 2. ред тап, тона... 12.50

Ч. 1. "аппенд", тона... —

ЦІНИ ХУДОБИ.

(За 100 фунтів живої ваги.)

Бички.

Вибрані... 5.00—5.50

Добрі... 4.00—4.75

Середні... 3.25—3.75

Звичайні... 2.50—3.00

Ялівки на заріз.